

се възкачилъ на планината. Предъ очитѣ на испанцитѣ се открило безбрѣжно море, което блестѣло подъ лжитѣ на утренното слънце. Това било голѣмиятъ заливъ на Великия океанъ — Санть-Мигуель. Балбоа заповѣдалъ на своите спѣтници да забиятъ кръстъ на върха на планината и да издигнатъ голѣма купчина камъни, въ паметъ на новооткритото море, което той нарѣкълъ „Южно“. (По-късно другъ пажественикъ, Мегаланъ, нарекълъ това „Южно“ море **Тихи океанъ**). Следъ това Балбоа се спусналъ съ другаритѣ си на брѣга на залива и опиталъ водата: тя била солена. Това било доказателство, че предъ тѣхъ се намира истинско море, а не голѣмо сладководно езеро.

Балбоа нагазилъ до колѣне въ морето и, като издигналъ въ едната рѣка щитъ, а въ другата знаме съ изобразена на него св. Богородица и Младенецътъ, изрекълъ високо:

„Да живѣятъ славнитѣ и могжщи монарси Донъ-Фернандо и Донна-Хуана — крале на Кастилия, Леонтъ и Арагония! Въ тѣхно име азъ приемамъ фактически и неуспоримо въ владение на Кастилската корона всичкитѣ южни морета, съ всичкитѣ страни, брѣгове, заливи и острови, съ всичкитѣ царства и области отъ северния до южния полюсъ, отсега и навѣки до края на свѣта, когато настѫпи денътъ на страшния сѫдъ“!

Следъ това Балбоа поканилъ спѣтниците си да подтвърдятъ съ клетва, че той, безъ ничие оспорване, е завладѣлъ морето въ полза на Испания. Биль съставенъ и протоколь за завладяване на морето и Балбоа заставилъ всичкитѣ си другари да подпишатъ този чудноватъ протоколъ.

Като се върналъ обратно на източния брѣгъ на Да-риенския провлакъ, Балбоа изпратилъ презъ януарий 1514. г. корабъ въ Испания съ известие за откритието на Южното море и съ товаръ злато и бисери за краля Фердинанда. Като се научилъ за откритието на Балбоа, кральтъ го назначилъ за управителъ на Южното море и заповѣдалъ да построи четири кораба (каравели), които Балбоа да пренесе разглобени презъ провлака въ Южното море и да го изследва.

Но на Балбоа не било сѫдено да извѣрши тѣзи голѣми пажествия и да завоюва Перу. Съ голѣмъ трудъ той пре-